

Følger for ham, dersom der bliver rørt ved Sagen. Men paa den anden Side, lille Katrine, hvad din Broder sagde, var jo baade smukt og følt —.»

»Snak! Det er jo slet ikke det, vi taler om. Du vil vel ikke nægte, at det tilkom Kresten som den ældste at takke paa Familjens Vegne. Men Tyge skal altid stille sig frem og gøre sig vigtig. Det er hele Forklaringen.»

»Hys! Katrine dog! Tal ikke saa højt!«

»Lad mig være! Jeg er lige glad! ... Og nu gaar vi. Saa kan I andre gøre, hvad I vil.«

Hun tog sin Mand under Armen og styrede bort med et majestætisk Brus af sin sorte Silkekjole.

»Katrine har i Grunden Ret. Der er jo ikke noget for os at vente paa,« sagde Instrumentmageren. »Skal vi gaa?«

Skolelærerens tunge, urofyldte Øjne havde stjaalet sig over til Gruppen omkring Tyge. Han tog dem hastig til sig og sagde med et Suk, som om han værgede sig mod en Fristelse:

»Ja, Kresten! Lad os gaa herfra!«

E^N Vinternat i Aaret 1825 fødtes der et Drengbarn i Søndbjerg i Thyland. Barnet kom til Verden som Førstegrøden af et Par unge Husmandsfolks frugtbare Kærlighed, og allerede længe før dets